

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Излиза три пъти седмично в понеделник, среда и петък.
АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год. 80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на всяко 1-во число отъ месеца. — Всякакви предплащаня.

Цените за обявите са:
За кв. сантиметр 250 лв. за година, вестника, некролог 150 лв. за едно публикуване; баланси, отчети, декларации и протоколи по 150 лева; регистрация на търговски и индустриални фирми 10 лв.
Всичко, що се отнася до вестника се адресира до: "Търгов.-Промисленна Защита", Варна "Вестник" 6.

ИТАЛИЙСКА И БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА

Капиталъ 24,000,000 лв. резерви 1,705,000 лв.

основана отъ „Банка Комерциале Италиана“, Милано.

Капиталъ лири Итал. 500,000,000, резерви лири Итал. 280,000,000

Варненски клонъ

Извършва всички банкови операции

Касетна служба („Safes“)

Дава подъ наемъ касети за ценни книжа, бижутерии и пр. по следните условия:

Размѣръ на касети:	полугодишенъ наемъ	годишенъ наемъ
10 на 26 на 53 см.	лв. 150	лв. 250
18 " 26 " 53 "	" 250	" 400
37 " 26 " 53 "	" 500	" 800
18 " 51 " 53 "	" 500	" 800
37 " 51 " 53 "	" 1000	" 1750

Пътнишки чекове („Travellers Cheques“)

Въ английски лири, италиански лири, долари и француски франки удобни за пътници и студенти, платими при представяне въ всички страни на света като банкноти, безъ предварително извѣстие, и безъ формалности.

5-12

Отъ Банката.

БЪЛГАРСКА БАНКА АКЦИОНЕНО ДРУЖЕСТВО

Капиталъ 30,000,000 лева напълно внесени.

Резерви 2,000,000 лева.

Централа СОФИЯ.

Клонове:

ВАРНА, ПЛОВДИВЪ, РУСЕ, СЛИВЕНЪ

Телеграфически адресъ: ПРОМИШЛЕНБАНКЪ

Извършва всички банкови операции въ България и странство.

А. Парушевъ — Варна

Производство на захарни изделия: ЛОКУМЪ, БОНБОНИ, ХАЛВА, КАРАМЕЛИ и всякакви други.

Продажба на едро и дребно.

Локума, като специалистътъ на работилницата ни, превъзходствува сирския и цариградския проч ти локуми, и въ България е безъ конкуренция.

САСОНЪ ПИНКАСЪ & С^о

Централа СОФИЯ. Клонъ ВАРНА.

Търговия съ кожи и върнени храни.

Телгр.: ПИНКАСФЕЛЕ.

Забодневни въпроси.

Стагнацията.

Има я. Тежка е. Непопосима е. Вечъ наклоня къмъ влошаване на положението. Ако и най-крупния търговецъ не може да продаде стока за да си посрещне дневните разходи, на тая застоялост се казва застоялост „злочаковенна“, както бързотечната туберкулоза — бързо иде и бързо докарва смъртта. Фактически положението е таково не само въ Варна, не само въ София, — кадето прострѣнитъ на дълго и на широко скоро бежа заставени да си поевиятъ краката, да се сгушатъ, да се поспретнатъ, — не само въ другитъ голѣми градове и търговски средища, но и въ малкитъ градове и паланки — положението въ цялата страна е таково: безпаричие, стагнация, икономическо и стопанско скоротечно боледуване.

На какво да се отдаде това положение, тази търговска и стопанска патима?

Мигеръ е мжно да се отгатне? Мигеръ и малкитъ деца не виждатъ?

Страна сиромашка, но страна минипрана, развѣлювана и съ години вечъ неуспокоена, и отъ своитъ синове изчадия подконавана — мигеръ подобър ще ѝ е каза?

Кой смее да вложи капиталъ си и да вложи бждщато си за да я прави цветуща? Кой може да прави рискове да я убогатава? Кой може да върва, че, ако днесъ е лошо, утре нече бжде по-лошо?

Всѣки върже въ десетъ възега спесеното си, крие очова, що има. Не му е за търговия, не му е за индустрия, не му е за печалби — пазно онова, съ което има да посрещне черни мъчни дни.

Кредитъ отъ вънка не идва. Кредитъ вътрешенъ нѣма. При това положение възможно ли е да вирее търговия и промишленостъ? Възможна ли е обмѣна? Не и не!

Дире се чертъ на тая болестъ. Нѣкои намиратъ чертъ съ

Мораториумъ.

Мораториумъ искатъ само известна частъ отъ търговцитъ. Както съобщихме и миналия път, даже членове отъ общинственото събрание на Варнен. търговска камара, прееъ денесъ, се раздѣлиха, на две: единъ бежа за мораториума, а другъ — противъ. И камарата не взе никакво решение.

Въпроса за мораториума се

слага и трябва да се слага много деликатно. Имали сме отъ войната насамъ много пъти отерочки на задълженията. Знаемъ последицатъ имъ — знаемъ, че при положението невъзможно да се издържи се тѣ налагаха, а следъ вдигането имъ сътресения настѣпваха.

Казахме, стагнацията не е отъ сега, не е отъ послѣднитъ събития; тѣ може би само повече я затегнаха, но стагнацията е продължение отъ миналото и по-миналото врѣме. Може ли обаче да се предвиди въ бждщето кога тя ще наиде края си? Може ли да се каже кога ще настѣпи успокоението — кой денъ точно държакитъ влодейци ще захвърлятъ бомбитъ и парабелитъ и ще се предадѣтъ на миренъ трудъ, за да се знае до кога да се нареди отерочката? И сегне, кои задължения ще засегне мораториума — външнитъ и вътрешнитъ, или само послѣднитъ? Ако мораториумъ се даде само за вътрешнитъ задължения, това ще бжде другъ ударъ за търговията и стопанството ни. Ще свържемъ собственитъ си ръце, а ще оставимъ свободни чуждитъ да ни дообертъ. Не, нашитъ ръце по никакъвъ начинъ не бива да бждатъ свързани. По малко, колкото могатъ, тѣ трябва да работятъ, тѣ трябва да се набѣснатъ, за да не настѣпятъ онѣ сътресени послѣдци, отъ които се е придружавало всѣко вдигане на мораториумитъ въ страната ни.

Нека Народната банка, нека частнитъ банки взематъ една голѣма частъ отъ товара на страната, товаръ който иде отъ стагнацията — нека тѣ изпълнятъ дългѣтъ си къмъ търговията и стопанството на народа, но мораториума, който ще донесе много по голѣми беди отъ икономически и стопански характеръ за страната, да не се допуца.

Такова е мнението и такава е молбата на здравомислещата частъ отъ търговцитъ, които гледатъ трезво не само на настоящето мъчно положение, но и на много по-мъжното и по-опасното бждще положение. Защото нека си кажемъ открито: нашето положение икономическо и финансово ще върви прогресивно къмъ влошаване (каквито цѣрво и да си предпоставяме, съ каквито билки и да се цѣриме) до тогава, до когато гливата на хилрата не се смаже и до като народътъ ни не отгуби за да потърси

спасението си въ мирния и оокойния трудъ.

Предстои нова реколта въ най-скоро врѣме. Нека търговцитъ и всички онѣ отопански ратници, които сѣ омжнени отъ стагнацията, се постараятъ съ сѣтни сили да отарятъ до реколтата за да се подерепятъ; но нека не искатъ единъ мораториумъ, който ще окаже тѣмъ и само тѣмъ временно обогачение, но за отрината ще донесе беда катастрофална. Тоя апелъ имъ се отправя съ вѣрбата, че тѣ ще разберѣтъ, какво единъ мораториумъ сега, както и въкога е било, ще има за сѣтина: цѣлия стопански животъ да замре за единъ периодъ отъ мѣсеци 3—4, а може би и 6 и тогава полумъртвата стопанска България не ще бжде въ състояние никкога да се издигне да се върне.

Търговецъ.

Г. Славяновъ

За морското законодателство.

Напопледъ въ министерството на желѣзницитъ бе свикана една комисия, която въ послѣдствие се преврѣща въ конференция, за ревизиране правоотношенията между държавата и субсидираното отъ нея Българско Търговско Параходно Дружество. Конференцията се председателствуваше отъ самия министъръ на желѣзницитъ; а въ нея влиаха като членове най-добритъ наши икономисти, видни народни представители, висши чиновници отъ дирекцията на желѣзницитъ и пристанищата, представители на крайбржжитъ търговски камари, членове отъ Управителния Съветъ на Параходното Дружество и единъ представител на Българския Народенъ Морски Сговоръ. При своята работа конференцията се е натъкнала на единъ твърде същественъ за мореплаването ни въпросъ, а именно липсата на пълно или достатъчно морско законодателство и най-важното нейно решение е било да подчертае нуждата отъ създаването на такова законодателство. Съзнавайки тая необходимостъ, веднага следъ закриването на конференцията, министра на желѣзницитъ е наредилъ да се назначи една комисия отъ двама представители на дирекцията на желѣзницитъ и пристанищата, двама представители на Българския Народенъ Морски Сговоръ и по единъ представител на крайбржжитъ търговски камари, които да изработятъ проектъ за „законъ за насърчване Българското мореплаване“.

Въ тоя моментъ много умѣтно и наврѣменно бѣше появлението на две статии въ вѣстникъ „Миръ“ (26 януари и 6 мартъ т. г.) върху нашето морско законодателство; обаче до като първата статия, по моя прилика, разглеждаше въпроса доста обективно, втората се отличаваше съ своето пристрастие и едностраничност. За да се равняени по-добре тоя тѣжъкъ за нашето мореплаване

I-ВА БЪЛГАРСКА ЮТЕНА ФАБРИКА „КИРИЛЪ“ (Акц. Д-во) Варна

Произвежда и има постоянно на складъ

ЗЕБЛА (кеневири)

ЗЕБЛА (кеневири)

Всички видове и размъри

ТОРБИ (чували)

ТОРБИ (чували)

за храна, брашно, кашкавалъ, пашкули, вълна и др.

КАРПЕТИ (пътеки)

КАРПЕТИ (пътеки)

Разни колъори и широчини.

ТЮТЮНЕВЪ АМБАЛАЖЪ, ЧУЛЧЕТА И ДР.

Цъни и условия най износни.

Поръчки при фабриката или склада ул. „Гургулята“ № 25.

Телефонъ фабриката № 331.

Телефонъ склада № 282.

въпросъ и да не остане въ обществото никакво превратно впечатление, азъ ще си позволя да направя няколко бележки върху статията „морското ни законодателство“ отъ инженеръ Л. Божковъ.

Безъ да се спирамъ на подмътаната и дребнавиятъ качки въ статията на г. Божковъ, ще отбележа следното:

1) Нашиятъ „законъ за полицията на крайбрежията и пристанищата“ 1899 г. може би действително е добъръ, но той не е пълнъ, защото макаръ и да се нарича „за полицията“, той не предвижда почти никаква полиция, особено пъкъ за териториалните води. Изобщо закона засъгва повече крайбрежията и пристанищните басени, а почти нищо не говори за териториалните води.

Както всички български законъ, колкото и да е добъръ, той става лошъ, защото или лошо се прилага, или никакъ не се прилага. Най-първо тоя законъ не се прилага, защото до колкото ми е известно, и до днесъ не е изработенъ „особениятъ правилникъ за неговото прилагане“, нѣщо, което се изисква отъ самия законъ (чл. 83). После, тоя законъ предвижда за началници на пристанищата (чл. 3) портовитъ капитани, а въ действителностъ за началници на пристанищата се назначаватъ инженери, а портовитъ капитани играятъ второстепенна, ако не и третостепенна роль, като при това за такива често пъти се назначаватъ хора, които не само, че нѣматъ никакво морско образование и не знаятъ никакъ чуждъ езикъ, но съприсъствението си силно намаляватъ престижа на страната ни предъ чужденците.

Струва ми се излишни сж повече бележки за прилагането на тоя законъ.

2) Когато се говори за законодателство, мисля, че е неуместно да се изброяватъ и административните правила, защото тѣ не могатъ да иматъ силата и значението на закона. При това, отъ четиритѣхъ правилника, които сме успѣли да създадемъ до сега, покрай двата закона за корабоплаването, само два (за движението на корабитъ и за задържането на стокитъ и за задържането на корабитъ и пр.) сж тѣсно свързани съ самото мореплаване, другитъ два правилника (за пристанищните такси и за преносната служба въ пристанищата), се отнасятъ повече до пристанищната служба, отколкото до мореплаването.

Вънъ отъ това, повечето отъ тия правилници се отнасятъ до Варненското и Бургаското пристанища.

За да докаже, че не сме бедни отъ къмъ морското законодателство, по-нататъкъ г. Б. нарежда още шестъ правилника, които се „намислили въ нягтовката“, т. е. тещърна ще се създаватъ. Но въ тѣхъ ще може да се говори едва тогава, когато отъ проекти станатъ дѣло.

3) Красягълниятъ камъкъ на всѣко едно морско законодателство е „законъ за правоползване на националното знаме“, такъвъ ний нѣмаме, а това причинява твърде голѣми неудобства и, главно, спъва всѣка инициатива за създаване корабоплавателни предприятия, защото липсва една явна и неопредѣлена правна основа за тия предприятия. Поговараването на отоманския законъ, както прави Г-нъ Б., съвсемъ не доказва наличието на едно достатъчно, още по-малко морско законодателство.

Законъ за правоползване българското знаме трѣбваше да предшества всѣкиятъ ил други законодателни актове въ областта на мореплаването, той трѣбваше да датира най-малко отъ 30 години, когато се зараждаше Българското Морско Пароходство.

4) Още по-фатална за развитието на нашето корабоплаване е липсата на законъ за настръжение родното мореплаване.

Въ нашето корабоплаване далечъ нѣма „една радостна прогресия на развитието“, какъто вижда г. Б.; въ него има застой, а даже и навадничавост. Г-нъ Божковъ приважда нѣкакви цифри за регистриранитъ къмъ българскитъ пристанища кораби (сж въѣмтисомостъ отъ 5 регистъръ тона нагоре) и отъ тѣхъ изважда заключение, че корабитъ подъ български флагъ за времето отъ 1919 до 1928 година по брой сж се увеличили съ 45%, а по въѣмтисомостъ съ 92%. Но тия кораби сж петъ-тонна въѣмтисомостъ сж навѣрно моторнитъ лодки, които пренасятъ лѣтнитъ гости на Варна—Бургасъ изъ близкитъ морски околности, които презъ последнитъ години действително, че доета се умножили. Или пъкъ това сж многобройнитъ вътреходи, които сноватъ край южнобългарскитъ пристанища; — вътреходи, чийто произходъ е тѣхъде тъменъ, чийто собственици сж само случайни и врѣмenni български поданици и чийто обслуга

(екипажъ) представлява обирщина отъ представителитъ на всѣки лѣтошни на родитъ; тия вътреходи сж български или по право подъ български флагъ, може би само за това, защото намиратъ смѣтка да се подчинятъ на единъ не съществующъ законъ за носение на българското национално знаме. (Следва).

Пролетния мостренъ панаиръ-изложба въ Горна-Орѣховица.

(Продължение отъ брой 693).

Продължението е отъ занаятчийския павилионъ: 41) Д. К. Чебишевъ, Горна-Орѣховица — равни масички; 42) Василъ И. Дзрлевъ, Горна-Орѣховица, — ученически равни фуражки; 43) Янко Русевъ, Горна-Орѣховица — всѣкакъвъ видъ обуца; 44) Добри Чолаковъ & Сие, Горна-Орѣховица — общарски калъпи; 45) Кожарска работилница Симонъ Петровъ, с. Митровци, Фердинандско — изработени кож и трансмисионни каиши; 46) Минчо Янаковъ, Горна-Орѣховица — самари за коне; 47) Хр. Дряновски, Горна-Орѣховица — равни опинци; 48) Ардашевъ Богославъ, Горна-Орѣховица — калъци пантофи и сандали; 49) Димитър Н. Хотски, Горна-Орѣховица — музикални инструменти: саксуръ, китара и др., масички; 50) Яв. Ст. Салдатовъ, гара Коваревецъ — крейди (тебеширъ) за ученици; 51) Маринъ Чапковъ, Шуменъ — сарашки изделия: хамути, юзди и др. 52) Паскалъ П. Паскалевъ, Горна-Орѣховица — мъжки и дамски обуца и гетри; 53) Димо М. Кочемидовъ, Горна-Орѣховица — мъжки и дамски обуца и др.; 54) Василъ Георгиевъ & Братъ, Вратца — бюстове за дамски и мъжки фасони; 55) Д-во „Олга“, Горна-Орѣховица — равни мъжки и дамски обуца; 56) Евгения Вучиславска Еркиновска, Горна-Орѣховица — изкуственни цветя; 57) Мария Р. Косова, Горна-Орѣховица — захарни изделия; 58) Д. Кабакчиевъ, Горна-Орѣховица — захарни изделия; 59) Кръсто Луловъ, София — равни консерви отъ месо: салами, шунки и пр.; 60) Ангелъ М. Орозовъ, Вратца — дървени рѣбарски изделия: икрустации и отдѣлни итарани; 61) Петъръ Диканаровъ, Равградъ — дикани за вършеене; 62) Кооперация „Силаси“, с. Влатарци — тютюневи и слънчогледови масла; 63) Антонъ Тодоровъ, с. Шипка — ровово масло; 64) Г. Карапаназовъ & Братъ, София — коняци, вер-

мути и вино; 65) Братя Т. Цонзорови, Лясковецъ — бѣли и червени вина, ракия и др.; 66) Петъръ Райчевъ, Горна-Орѣховица — брадви, молики, тесли и сатъри; 67) Цани Коевъ, Г.-Орѣховица — боа отъ екзипи кож; 68) Лазаръ Ив. Коюмджиевъ & Сие влатарци, Горна-Орѣховица — черковни отвари, причастна чаша, лъжичка и др., лапцове, прѣстени и др. влатни, поалатени и сребърни; 69) Дончо К. Баракоевъ, Горна-Орѣховица — брадви, молики, сѣрпове, ралници и др.; 70) Манолъ Илчевъ, София — ортопедически предмети: изкуствени крака, рѣце, бандажи, корсети и пр.; 71) Петъръ А. Коларовъ, Ловечъ — рѣчно изработени аптекарски пени много изкусно и много извѣстно изработени; 72) Ст. Трифоновъ & Сие, Лясковецъ — слънчогледово масло; 73) Ив. Хр. Гайтанджиевъ, Търново — зеленчукови консерви; 74) Петко М. Горнаковъ, Елена — 2 лимона (върна) на голѣмина всѣки единъ отъ тѣхъ равняваща се близо по на 4 обикновенни лимона; 75) Салимъ Османовъ, Казанлъкъ — менгови и етерични масла; 76) В. Дончевъ Троянски манастиръ — дървени изделия: бѣкели, попивателни дръжки, вази за цветя, кутийки за пудра и др. и 77) П. Ф. Мариновъ, Свищовъ — плугове, валици и тѣрмъци.

Занаятчийски изложители, разположени вънъ отъ павилионитъ на открито имаше още много съ равни занаятчийски рѣчни изделия: грънчари троянски и мѣстни, габровски; сиврки, кавали, ножове, ножици и пр., които не се смѣтаха за официални изложители, а за обикновенни амблантни панаирджийски продавачи. При все това изложениитъ стоки бѣха образцови изделия. Следва за индустриалнитъ павилиони.

Винови eo ipso.

Едно дърво ще има ли върхове и клонове, ще дава ли плодове, ако нѣма дънеръ и корени?

Една партия ще съществува ли, ако не се базира на принципи, на идеали, на начертани цели, ако нѣма водители и вдѣхнователи, преди всичко?

Една партия ще развива ли дейностъ, ако нема кой да я постави въ водение на принципитъ, въ основнитъ цели, които тя ще преследва, въ идеалитъ, които ще постига?

Водачитъ, първитъ хора, хората на теорията, на принципитъ, на идеалитъ това сж дънера и коренитъ на дървото, на развитието се надъ него върхове и разклонитъ се неговии клонове.

„Революция! Революция!“ викаха водачитъ. Революцията правятъ тия, що ги слушаха и що силно имъ се подчиняваха.

Революция правятъ, конспириратъ, строятъ събарятъ орджията на комунистическитъ водачи — апостоли на комунистическитъ идеи, на вдѣхновителитъ за насилствено събаряне на днешния строй.

Защо водачитъ, защо учителитъ и вдѣхновителитъ, които десетки години учиха и внушаваха на адепититъ си умрава противъ строя и ги насѣкваха съ огънь и мечъ да го съборятъ, сега, днесъ, когато настѣпни видоветъ денъ, сж невинни, сж безучастни, се делятъ отъ виновнитъ, а само тѣхнитъ орджия се третиратъ за виновни?

Каква е тая логика? Какво е това правосъдие? Какви сж тия закони, които делятъ върхове, клонове, а само тѣхнитъ орджия се третиратъ за виновни?

Коя логика, кой здравъ умъ кое правосъдие, кой законъ не би изпадналъ въ абсурдъ, ако би казалъ за менъ, напримеръ, че съмъ невиненъ, ако редица години съмъ говорилъ, съмъ писѣквалъ, съмъ еквалтиралъ, съмъ подготвялъ адепти да убиватъ, да проливатъ кръвини, да злодействуватъ за да се постигне целта, която азъ съмъ начерталъ, а моите жалки орджия да се изолиратъ — тѣ единствени да се наричатъ виновни?

Въ правото е советенъ принципътъ на двоенъ саучастничество и принципа на степенното съучастничество. Първото е интелектуалното и финансовото съучастие, а второто — главното и второстепенното съучастничество.

Констатирано е, че въ нѣкои мѣста и въ нѣкои случаи водачитъ на комунистическата и земеделческата едноронтовска партии, които специалния законъ за защита на държавата признава за конспиративни и членовететъ на които конспириратъ, не се задържатъ, не се турятъ подъ отговорностъ за фактически извършенитъ атентати и злодейства, защото нѣмало улики и доказателства, че сж фактически извършители на злодеянията.

По тия злодеяния се вършатъ не отъ злодейци за лични интереси и частни цели — извършватъ се отъ орджия на конспиративнитъ партии, които преследватъ общи цели, извършватъ се, следователно, отъ партии, на които, именно, водачитъ и вдѣхновителитъ сж, eo ipso, отговорни. Отговорни сж защото тѣ поучаватъ, тѣ въпитаватъ, тѣ вдѣхновяватъ злодейцитъ партийни орджия. Ако не сж тѣ, орджията никога неща вършатъ тези злодейства. Водачитъ носятъ отговорности като главни съучастници, както казахме eo ipso по всѣки злодеяния извършени отъ адепититъ на партията и когато ги знаятъ и сами участвуватъ, а и когато не ги знаятъ и не сж участвували съ фактическо съдействие въ тѣхъ.

Правистъ.

Б. Р. Автора иска да каже, че водачитъ сж подбудителитъ на злодеянията, сж интелектуалнитъ дейци, защото подбуждаха и учиха конспираторитъ съ вербове и парабели да вършатъ злодействата; че тѣхнитъ дадени планове сж изпълнени съ злодействата. И правъ е автора.

Но що става? — Даваме подолу отръзка отъ врачанския в. „Трибуна“ да се види що става.

„Буболечкитъ“...

„Има буболечки, които като ги уловишъ се престорватъ на умрѣли. Пушенъ ли ги и отдалечнишъ ли се отъ тѣхъ, тѣ... оживяватъ.“

„Такива сж и голѣмитъ на комуниститъ и дружбацитъ.“

„Сега, когато цѣлата мрежа на едноронтовцитъ е разкритъ и героитъ на кървавата акция сж въ рѣцетъ на властѣта мнозина желаятъ да играятъ ролята на буболечкитъ, които както казахме маматъ, че сж умрѣли, т. е. безвредни станали.“

„Лъжатъ се!“

Друга мъжнотия.

Въ живота на стопанството и на импортната търговия, най-паче, въ последнитъ години особено живеннаа роль играе лесното, бързото и сѣтино снабдяване съ чужда валута. А въ нашата страна тъкмо валутния въпросъ е най-мъжнотия и най-тежкия за търговията.

Мъжнотъ и тежакъ бѣше той при по-напрещното положение, когато спекуланти-банкери си играяха съ търговцитъ както бе имъ угодно и ги обираха.

КЕРАМИЧЕНЪ ОТДЕЛЪ

Българско-Чехско Акционерно Д-во за Захарна Индустрия — Гор. Орѣховица

ПРОИЗВЕЖДА разни видове огнеупорни двойно пресувани тухли, блокове, клинове, огнеупорно брашно.

Огнеупорността на тези изделия е изпитана в Вишето Техническо Училище в Прага, където се констатира, че тя е 1720° С.

КАХЛОВИ готварски печки и за стопление на стая, приспособени за горене на дърва и кам. вжглища.
Марсилски керемиди и машинни тухли.

Изисквайте най-износни оферти от фабриката.

Телеграфен адрес: „Захарната“ Гор. Орѣховица.

Мъжът и тежакът е той и сега, когато търговците сж гарантирани от трайните курсове на чуждата валута и сж спасени от експлоатация, от плащешки обирни. И мъжът и тежакът е, главно, в това, че Б. Н. Б. периодически, ни в туй, ни в онуй връме, може би не по собствена вина, може би че по външни нужди на държавата, ако не спира напълно, значително ограничава продажбата на чужда валута и така затруднява хода на търговията, като затруднява търговците в своевременното покриване спрѣмо задълженията им в чужбина. А това убива кредита им; то вреди на правилния вървѣж на търговията.

Точно сега, в тия дни на стагнацията Б. Н. Б. е съобщила, че, до иторо разпореждане, чужда валута ще се отпуща само за плащане на падежни-срочни задължения, на които падежитѣ настѣпват на края на текущия мѣсец. Споредъ това съобщение, банката не отпуща никаква валута за покриване стойността на стоки пристигнали по-отрано.

А има търговци, които иматъ да плащатъ стойността на стоки в чужда валута, пристигнали и обезвистени преди получаването на горепоменатото банково нареждане.

Воледетвие на това нареждане на Б. Н. Б. търговците, имащи задължения за по-рано пристигнали стоки се турятъ в едно много лошо положение. Тѣ не само че не могатъ да посрещнатъ задълженията си в странство, но и, съ ненавѣрменното издължение, да „застанватъ кредитирѣтѣ си в странство да предприематъ мѣрки, които ще изложатъ, а може би и съвѣршено ще компрометиратъ положението на напѣтитѣ търговци.

Требва да се знае, че в странство, тия що кредитиратъ българската търговия не държатъ и не сж длъжни да държатъ смѣтка за вътрешните наши събития, а особено много даржатъ на редовността на дължителитѣ си.

Прочее, съ тѣзи си мѣрка, независимо отъ каквато нужда и да е продуктувана, Б. Н. Б. създава една голѣма мъжнотия за търговията и туря напѣтитѣ търговци в едно положение лошо, което компрометира честта имъ.

Мѣрката безусловно трябва да бѣде отменена. W.

Отмената на закона за лукознитѣ предмети.

Внесенъ е вѣтъ в Народно-то събрание долния законопроектъ, съ който се иска отмената на горепоменатия законъ:

„Чл. 1. Закона за запрещение вноса на стоки, които не сж от първа необходимостъ, се отменява, начиная от 15 октомврий текущата година.

„Отъ тая дата насетне, ввираниитѣ в сѣщия законъ стоки, споредъ както сж поименовани в долната таблица, ще се облагатъ при вносѣтъ имъ освенъ съ предвиденитѣ за тѣхъ мита по тарифата за вноситѣ стоки, още и съ добавачни такива, въ размѣръ, опредѣленъ в сѣщата таблица.

„Чл. 2. Запретѣнитѣ за вносъ по сѣщия законъ стоки, които по силата на членове му 3 и 4 ставатъ свободни за вносъ до 15 октомврий т. г., се облагатъ съ опредѣленитѣ в долната таблица добавачни мита, начиная отъ деня въ който се разреши вносѣтъ имъ.

„Чл. 3. Сроковетѣ, предвидени в членъ 7 на закона, както и в членъ единственъ отъ закона за измѣнението му, се анулиратъ, начиная отъ 17 априлъ т. година.

„Чл. 4. Законоположението, които противоречатъ на настоящия законъ, се отменяватъ отъ денѣтъ на влизането му въ сила.“

Тоя законопроектъ съдържа една обширна таблица за стоки, които ще се облагатъ, съобразно чл. 1, освенъ съ предвиденитѣ, но и съ добавачни мита. Такива стоки таблицата предвижда и определя на брой 144 вида.

Финансовия министъръ е внесълъ и иска одобренieto на тоя законопроектъ по следнитѣ мотиви:

„Нуждитѣ които продуктуваха създаването на закона за запрещение вноса на стоки, които не сж от първа необходимостъ изгубиха остротата на характера си, благодарение предимно на постигнатото стабилизиране на нашата валута. При това положение, да се продължи още за неопредѣлено време действието на сѣщия извънреденъ законъ, би означело неоправдано да се спѣва свободната търговия, да се увережда фиска и възбужда апетита за контрабандата. Намирамъ, следователно, за по-целесъобразно да се отмени забраната на вноса на ввираниитѣ в закона стоки и то начиная отъ есенъта на настоящата година, когато обикновено се очаква едно по сѣществуващо засилване на платежния балансъ на страната, като въ замѣна на това сѣщитѣ стоки се облагатъ съ едно допълнително вносно мито. Тѣй ще се даде едно-применно възможностъ и на търговцитѣ на тия стоки да се освободятъ отъ станалото непосилно за тѣхъ задължение, предвидено въ закона, съгласно което тѣ трѣбва до 17 априлъ т. г. да ги разпродадатъ на отдѣлитѣ консуматори или изнесатъ в странство.“

Малко статистика.

По настоящемъ в Англия има 2,757,190 души безъ работа, поддържани отъ държавата.

За много години цената на хранителни продукти, вносани вънъ, е била на подскъпване. Сумата плащана въ 1924 година е била 555 милиона англ. лири, срещу 493 милиона за 1923 год. Вноса на хранителни продукти е повлиялъ за огромното намаление на земеделческото население.

Производството на жѣлѣзо и стомана е намалѣло до нивото на производството презъ 1870 год. и износа презъ 1924 г. е намалѣлъ съ 77% отъ това презъ 1913 год.

Производството на каменни вжглища за 1924 г. е било 269,130,000 тона, срещу 278,499,600 тона за 1923 год. Износъ за 1924 г. 79,340,170 тона, срещу 97,607,866 тона за 1924 год.

Цѣлото производство въ Англия, оценено върхъ цената на 1913 г. е било за 420,582,000 англ. лири за 1924, срещу 525,254,000 презъ 1913 г. Отъ друга страна има голѣмо увеличение въ вноса на фабрикувани стоки, които за 1924 г. възпаватъ на 825,726,000 англ. лири, срещу 768,735,000 англ. лири за 1913 година.

Отъ хранителни продукти 121,509,000 англ. лири сж били платени за жито и брашно, отъ 60,603,000 лири за жито разпредѣлени между следнитѣ държави:

Съединени Щати	ан. лири
Америка	18666000
Британска Индия	6118000
Канада	23386000
Австралия	6251000
Аржентина	13209000

Годишна консумация на глава въ сравнение съ 1861—1865 и 1924 години:

	1861—65 г.	1924 г.
жито	40 кгр.	144 кгр.
брашно	10 "	15 "
месо	4 "	56 "
спрѣне	1 "	4 1/2 "
айца	9 броя	50 броя

Маргаринъ на глава е консумиранъ по 2 кгр. 750 гр. въ 1861 — 65 год., а въ 1924 год. — 12 кгр.

Безработицата въ света.

Moody's Service съобщава числото на безработнитѣ въ отделнитѣ държави въ началото на 1925 година.

Споредъ тия изчисления въ равнитѣ държави точно въ началото на годината е имало безработни:

	На хиляди души
Вел.-Британия*)	1160000 25.9
Австрия	130000 20.0
Съед. Ам. Щати	2100000 19.0
Русия	1300000 9.0
Холандия	66000 9.3
Дания	28000 8.3
Норвегия	21000 7.6
Германия	486000 7.3
Полша	155000 6.6
Австралия	33000 5.6
Чехославия	73000 5.4
Италия	155000 3.4
Унгария	26000 3.3
Швеция	17000 2.9
Швейцария	9500 2.4
Белгия	17000 2.4
Канада	11000 1.2
Финландия	2000 0.5
Франция	12000 0.3

По тия цифри безработицата е най-голѣма въ Англия, а най-малка въ Франция. Въ Съедин. Щати безработицата е така голѣма, като никога до сега. Италия е успѣла да намали безработицата си. Тя въ 1921 год. имаше близо половинъ милионъ.

*) Въ Англия днесъ за днесъ безработицата е увеличена — безработнитѣ сж 2757190 души.

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Швейцария.

Въ 1924 год. Швейцария е внесла 12,319,000 часовника на стойностъ 257 милиона франка. Въ 1923 година сжко сж внесени 14 милиона часовника, но тѣхната стойностъ е била 203 милиона франка. Отъ тоя брой внесени въ 1924 г. 6 милиона сж били джебни никелови часовници, 2,400,000 — никелови рѣчни, 1,117,000 сребърни джебни, 1,108,000 — сребърни рѣчни, 303,000 златни джебни, 1,078,000 — златни рѣчни, 69,000 хронометри и 244,000 разни други часовници.

Ромжния.

Отъ 1 май т. г. въ Ромжния влизатъ въ сила новитѣ наредби за повишение на жѣлѣзно-пѣтитѣ и тарифи съ 50 на сто за пѣтитѣ и за стокитѣ.

Италия.

Отъ 15 априлъ влезнаха въ сила въ Италия новитѣ наредби за повишението тарифитѣ за пѣтитѣ и за жѣлѣзницитѣ. Отъ 1 мартъ т. г. влезоха въ сила и наредбитѣ на тарифитѣ за всички видове стоки.

Полша.

Стъклена индустрия.

Тая индустрия е създадена въ Полша презъ 19 векъ отъ чехитѣ. Сега има въ нея 84 фабрики за стъкло, въ които работятъ 15,000 работници. 46 фабрики образуватъ „Съюзъ на стъклениитѣ полски фабрики“. Фабрицитѣ не припадащи къмъ тоя съюзъ, сж въключени на на нѣколко, сж примитивни. Презъ войната тая индустрия много пострада, но сега се съвѣе. Полскитѣ стъклени фабрики изработватъ всички видове стъкла и могатъ да изниоятъ 30—40% отъ своето производство въ чужбина. 14 фабрики произвеждатъ джамове — стъкла за прозорци. Повече отъ 80 фабрики произвеждатъ стъкла разни видове: за огледала, оптически и др.

Сърбия.

Гръцката делегация, която ще води преговори за сключване съюза съ С. Х. С. е въ Бѣлградъ. Сърбитѣ се подепчатъ отъ сега да повдигатъ въпросъ за мъжнотиятѣ, които срещатъ въ свободната си зона въ Солунъ. Тѣ смѣтатъ, че Гърция съ първия и втория договори ги е изиграла.

Белгия.

Въ Брюкселъ е образуванъ комитетъ, който ще работи за организирането на една международна изложба въ сѣщия градъ презъ 1930 година, когато ще се отпразнува и 100-годишнината на белгийската независимостъ.

Турция.

Въ Цариградъ, съ разрешението на турското правителство, ще се възстанови закрития клонъ отъ банка „д' Атенъ“.

Чуждитѣ житни тържища.

Стойностъ за 100 кгр.

ЧИКАГО

Пшеница май	дол. 153 = лв. 777.00
Кукурузъ май	дол. 110 = лва 559.44

АНВЕРСЪ

Кукурузъ	хол. флор. 10.50 = л. 577.00
----------	------------------------------

ТРИЕСТЪ

Пшеница шил. 275 = лв. 903.54

БРАТИСЛАВА

Кукурузъ промѣтъ	ч. кор. 126 = лв. 517.24
Кукурузъ юли	ч. кор. 131 = „ 537.24

ВИЕНА.

Пшеница шил. 54 = лв. 1020.08
Кукурузъ шил. 28 = лв. 520.58

СЪРБИЯ

Пшеница дин. 425 = лв. 943.50
Кукурузъ „ 188 = „ 417.86
Ечменъ „ 300 = „ 666.00

На друго мѣсто днесъ съобщаваме за посѣпването на кукуруза въ странство. Но на напѣтитѣ пристанища нѣма готови за износъ количества.

Въ Браила има едно доста оживено търсене и то за товарене веднага. Сърбитѣ схващатъ това положение и желаятъ да се възползуватъ, но нѣматъ сжко готови стоки. Очаква се, че търсенето ще се усили и отъ средно-европейскитѣ потребители.

Пияцата.

Варна, 30 априлъ 1925 г.

Съ самия фактъ, че се иска мораториумъ се обяснява какъвъ е хала на пияцата — отваряна и ватваряна почти всѣки денъ безъ „сефете“, безъ ни една продажба.

Ценитѣ почти на всѣки стоки запазватъ положението си. По-главнитѣ, именно:

Захарта.

Продаваше се въ каси отъ 50 кгр. по 26—26.60 лева, а въ каси отъ 25 кгр. по 26.60—26.70 лева кгр.; ситна (песокъ) по 25.20 лева кгр. Въ странство тоя артикулъ сжко нѣма промѣна.

Кафето.

Продаваше се и се продава по 115—118 лева кгр. I кач.; типъ „Рио“ 112—113 лева кгр. Въ странство нѣма ослабване. М 2 за юли—септември се нотира по 90 шилинга.

Ориза.

Пловдивски продава се по 26 лева, Генува 23—23.50 лв. кгр. Тенденцията е къмъ вѣтвърдѣване. Въ Триестъ М 3 се продава по 250 лирети, долнитѣ качества по 230—240 лирети.

Дървеното масло.

Продава се I кач. 60 лв. II кач. 58 лева. Въ странство се нотира по 49 англ. лири.

Сапунъ.

Турски 34—35 лв. кгр.; марсилски 100 кѣса „Фаръ“ 720 лв., сѣщия 200 кѣса 740 лева; марсилски „Рогачъ“ 100 кѣса 820 лева, сѣщия 200 кѣса 840 лв.; марсилски повнатъ 880—900 лв.; „Сънлайтъ“ 1700—1950—2250 лв.; Nobla тѣтъ сънлайтъ 1500—1850—2000 лева; лимонова килота обикновена 102, на площ 106 лева.

Желѣзария.

Шини кгр. 5.80—6 лева, обло 6.20—6.50, чѣмберлиътъ 8.30—8.50, за подкови 6.20—6.50, гредѣ 6.50—7 лева, цинкъ 32, ламарина гальванизирана 22, черна 12.50—14, гвоздеи 12.80—13.

Обущарски стоки.

	лева
Гьонъ европ. кгр.	130—180
„ мѣстенъ „	95—130
Бокѣъ европ. черъ фузъ	70—90
„ „ цѣт. „	90—100
Шевро „ черно „	65—90
„ „ цѣт. „	80—100
„ лакъ евр. курн. ф.	90—105

Анголакът фусъ	80—95
Юфът евр. черъ кгр.	220—265
„ мфет. „	180—220
„ „ цвет. „	220—240
Велюръ цвет. фусъ	94—95
„ цвет. крок. фусъ	105—105
Ластикъ марка „К“ м.	120—125

Яйца

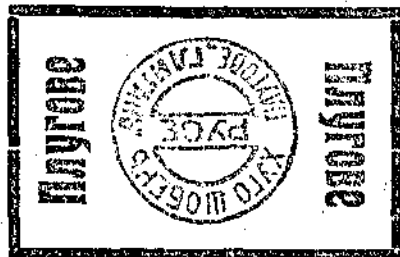
Продаватъ се по нормата — 140 лв. бройка. Въ странство — Швейцария 136—142 шв. фр., Англия 11—12 шил. 120 бройки балканска стока I кач., Германия 120—124 марки. Наши и руски яйца се търсят. Ромжия отъ 1 май отвори границата си за паносъ.

количества и, при случая, че кукуруза въ странство намъри едно задоволително повишение, на части продава.

За отъ 21 до 24 априлъ бе-ха сключени и срочни продажби на 32 тона кукурузъ, 30 тона вимница и 11 тона тиквено сѣме. И повече отъ това — нищо. Между туй въ странство царевичата се продава вече по 42 шилинга кварталъ = 480 лѣври 217½ кгр. Повишението е 6 шилинга на кварталъ, т. е. 201 левъ на 200 кгр. Ще рече въ странство, по настоящемъ кукуруза се продава приблизително върху 6:60 6:65 лева кгр. Следователно, нашиятъ предвиждания въ миналия нѣ брой се сбъднаха. Обаче въ нашия пазаръ готова стока нѣма.

Такава не пристига и отъ станциите и не е вероятно, че ще се използва за нашия производител тая нова конюктуратвърде благоприятна презъ последните нѣколко дни.

Пшеницата въ странство още е безъ изменение. — Лаплата 58 до 60 шилинга кварталъ, или 1943 до 2010 лева за 217½ кгр.

Отъ стоковата борса.

Писахме, че стоковата борса не функционира по нѣмне пристигания на вагони съ храни отъ станциите и отъ изчерпването на стифоветъ. Всичко отъ 14 априлъ до 25 сѣщи пристигнаха 4 вагона — 1 вагонъ вимница и 3 вагона тиквено сѣме; а на 21 априлъ се продаде ½ вагонъ сѣмикъ върху 580 лева 100 кгр. и 150 тона кукурузъ по 422:50 лева 100 кгр., обаче продавачъ на кукуруза бе Б. З. Банка, която, следъ предаване репарационните количества кукурузъ на Сърбия, задържа на стифъ останалъ още нѣколко

АТАНАСИЯДИ, ЗИСИЯДИ & С-ве — ВАРНА.

Вносъ — Износъ — Комисина — Представителство.

ПАРАХОДНА АГЕНЦИЯ

За телеграми: ФЕРЕКИДЪ.

Телефонъ № 232.

Колониалъ и бон на едро.

Всѣкога на складъ голѣми количества отъ прочутото първокачествено

Дървено масло

Нацвулисъ и Гриманисъ

Дървено масло

МАСЛИНИ волоски разни качества, ХАЙВЕРЪ (тарамъ), СМОКИНИ, САПУНИ бѣли и марилски, ХАРТИЯ амбалажна и КЕСИИ и всѣкакви други колониални стоки.

Всѣкакви бодящи артикули:

Нефть, тутналъ, бронзове разни, гипсъ, колофонъ, синки белгийски, гумаланъ, и всѣкакви сухи бязини, емайлови и други бон.

ХРОНИКА.

Дружеството на варненските журналисти ще издаде брой 2 отъ „Варненски Вестникъ на Вестниците“ въ деня на св. св. Кирилъ и Методи. Избраха е комисия, която ще събере реклами и малки обяви за тоя брой, който ще се издаде въ 5000 екземпляра и ще се разпространи въ цѣла България. Решено е тоя денъ да не излизатъ варненските ежедневници и новините на момента ще се помѣстятъ въ „В. В. на В.“

Парахода „Main“, по причинъ на авария на параходитъ „Нермиса“ и „Тесо“, ще донесе и товари на нашите пристанища и трансбордирания отъ тѣхъ стоки. „Main“ ще пристигне въ край на априлъ т. г.

Съ удоволствие отбелязваме факта, че г-да народните представители и респективния министъръ сж съзнали грѣшката която щеше да се направи съ закриването на Бургаската търговска гимназия и сж предвидели въ бюджета кредитъ за нейното поддръжане. Будните бургазци, подпомогнати и отъ пресата, и отъ общественото отъ другите градове и тоя пътъ победиха неправдата.

Шуменското търговско д-во и много отъ търговските съсловия въ цѣлата провинция на варненския камаренъ районъ

настояватъ за даване мораториумъ. Но това исканье не е всеобщо въ цѣлата страна. Очаква се правителството да вземе едно решение по него.

Между другите професионални училища, които ще се откриятъ презъ идната учебна година, ще се открие и Мелничарското у-ще въ гр. Русе. Ще се откриятъ и въ Батакъ столарско училище, а въ Карлово механико-техническо училище на името на българските родолюбци и благодетели „Евлоги и Хр. Георгиеви“, които сж завещали фондъ за такова у-ще.

Централата на Б. Н. Б. съобщава, че отъ 30 идни юни т. г. австрийския шилингъ се обявява за задължителна монетна единица. Предвижда се насичането златни монети шилинги по 25 и 100 шилинга и дребни сребърни по 1 шилингъ, никелови по 10 гроша и медни по 1 и 2 гроша, а банкноти по 5, 10, 20, 50, 100 и 1000 шилинга. Цената на 1 шилинга е равенъ на 10.000 корони австр. или на 19:80 лева.

Занаятчийския съюзъ се е обявилъ противъ обявяването на мораториума, който се иска отъ търговците.

БАНКА ЗА НАРОДЕНЪ КРЕДИТЪ — СОФИЯ.

Докладъ

на провѣрителния съветъ при банка за Народенъ кредитъ — София.

Господа Акционери,

Съгласно устава на дружеството и постановленията на търговския законъ, провѣрихме книгитъ на банката и приключитъ на 31 декемврий 1924 год. „Годишна равностѣтка“ и смѣтката „Печалби и загуби“, които намѣрихме редовни и които молимъ да одобрите, като освободите отъ отговорностъ управителния съветъ за управлението презъ 1924 година.

София, 1 априлъ 1925 год.

Членове на провѣр. съветъ:

В. МИРКОВЪ
Г. МАДЖАРОВЪ
Е. ШВЕРТНЕРЪ

Годишна равностѣтка

на Банка за народенъ кредитъ — София, къмъ 31 декемврий 1924 година.

Активъ

	лева	
Каса и банки	15,523,480	71
Сконтирани полици	37,604,383	80
Текущи смѣтки дебитори	50,711,383	11
Ценни книжа	3,999,470	50
Недвижими имоти, банковѣ помещения въ София и Варна	7,580,004	67
Неповиканъ капиталъ	4,500,000	—
	119,918,722	79
Депозирани полици	43,301,450	61

Пасивъ

	лева	
Капиталъ основенъ	15,000,000	—
Резервенъ фондъ	900,000	—
Текущи смѣтки кредитори и спестовни книги	97,855,008	69
Преходни смѣтки	4,511,423	15
Непоискани дивиденти	12,400	—
Пенсионенъ фондъ	150,000	—
Печалби и загуби	1,459,890	95
	119,918,722	79

Смѣтка „Печалби и загуби“

на 31 декемврий 1924 год.

Да дава

	лева	
Заплати, данъци, поддръжане и др.	4,593,057	49
Амортизация на недвижими и движими имоти	314,768	38
Печалби:		
Резервенъ фондъ лв.	200,000	—
14% на управ. съветъ лв.	204,384	60
Дивидентъ 10% върху лв.	10,500,000	—
Недѣлимъ остатъкъ за 1925 год. лв.	5,506,35	1,459,890
	6,367,716	82

Да зема

	лева	
Комисии, лихви, разлика курса и др.	5,799,986	82
Приходи отъ акции и облигации	197,322	—
Приходи отъ недвижими имоти	370,408	—
	6,367,716	82

София, 1 априлъ 1925 година.

Главенъ счетоводителъ: Б. КЕФАЛОВЪ

Провѣрителенъ съветъ:

В. МИРКОВЪ
Г. МАДЖАРОВЪ
Е. ШВЕРТНЕРЪ

Печатница Д. Тодоровъ, Варна

Директните билети, издавани отъ нашите железнични станции за пътуване по ромжиските железници презъ Русе, Оборище и Калафатъ се увеличаватъ по цена съ 30%, начиная отъ 1 май т. г. Това е въ свързка съ увеличението тарифитъ по ромжиските железници.

На предложението на Варненската търговска камара къмъ другите търговски камари да се покажатъ за или противъ искания мораториумъ, само Бургаската търговска камара се е изкавала за. Всички други се изкаваха противъ, защото смѣтатъ, че ще се напакоисти на стопанското положение и на така неособенно процъветалата ни страна.

Върховниятъ насационенъ съдъ е призналъ и вменено е на митниците да знаятъ, че: „Позволено е внасяне на стоки отъ странство сж само ония, за които се говори въ чл. 1, 50 и 81 отъ закона за митниците, като при внасянето на тия еъ целъ да се избегне налагането на опредѣленитъ отъ закона мита, съставлява контрабанденъ вносъ, даже и въ случайтъ, когато тия стоки сж минали тайно презъ митницата. За стоки, обаче, вноса на които е забраненъ, не съществуватъ законни пътища за внасяне. Тѣхния вносъ съставлява винаги контрабанда и виновниците подлежатъ на наказание.“

Фабриката за камгарни преди на г. Ганчо Д. Поповъ въ Габрово, напоследъкъ, е преустроена и приспособена да фабрикува, освенъ чисто камгарнитъ преди, още и смѣсени такива съ икуствена коприна.

Направени сж нови преоценки на стокитъ, върху които се правятъ одръжки 3 на сто за централа на девизитъ. Новите преоценки ще бждатъ наскоро оповестени.

Закона изискава, а и финансовото министерство строго нарежда документитъ и книжата, подлежащи на гербовъ налогъ, да се обгербоваатъ съ марки гербови споредъ размеритъ точно предвидени отъ закона — по 100, 500, 1000 или 5000 лева, а въ никой случай да не се обдѣлватъ съ по-дребни марки. Въ противнитъ случаи документитъ ще се смѣтатъ като необгербоваани, макаръ дребните марки и да сж отъ стойностъ такава, каквато се иска отъ закона.

Общия бюджетъ на държавата за 1925/26 г. възлиза на 6 милиарда и 875 милиона лева.

Пристигнаха сж и презъ идни май т. г. ще се пуснатъ въ обръщение 23 милиона лева медно-никелови размѣни по 1 и 2 лева, които сж насечени въ Франция и Белгия.

Наследницитъ на покойния фабрикантъ Хр. В. Марокинджиевъ въ Габрово за увековечаване добрата паметъ на почитания отъ цѣлия градъ свой наследодател, съпругъ и баща, сж внесли въ библиотеката — паметникъ „Априловъ и Палаузовъ“ 50,000 лева, освенъ приживе внесени отъ покойния 25,000 л. Примѣра заслужава да бжде подражаванъ отъ всички габровци.